

USPEŠNA TURA PEVCEV IZ AVSTRALIJE

Kljub temu, da to ni bilo prvo glasbeno gostovanje Slovencev iz Avstralije v stari domovini (saj so že dvakrat popreje bratje Plesničar uspešno nastopali na raznih festivalih po Sloveniji), je izlet pevskega zborov „Jadrana“ iz Melbourn in „Triglava“ iz Sydneya bil nekaj posebnega in zelo uspešen, kakor je bilo tudi pričakovati. Poleg nastopov po raznih mestih Slovenije so

pevci iz Avstralije nastopili tudi na taboru pevskega zborov v Stični, na izseljenjskem pikniku v Škofji Loki in v in v osrednjem domu slovenske kulture — Cankarjevem domu v Ljubljani.

Še najbolj učinkovito bomo predložili našim bralcem vtise, ki so jih napravili na rojake v domovini, z objavo naslednjih odlomkov iz poročil natisnjenih v ljubljanskem „Delu“:

Pesem naših rojakov sredi stare domovine

Nastopi slovenskih izseljenjskih skupin iz Avstralije, Amerike in Švedske — Velik uspeh med drugim v Škofji Loki in Cankarjevem domu

Nikoli se jih še ni zbral toliko in od tako daleč, saj so tokrat prvič prišli tudi slovenski pevci iz daljnje Avstralije! In ko sta član upravnega odbora Tabora Bogomir Sušič in predsednik Zveze kulturnih organizacij Slovenije Jože Osterman odprla letošnje srečanje, se je pred občinstvom zvrstilo enajst zborov iz Avstrije, Italije, Madžarske, Švedske in Avstralije: »Trta« iz Žitare vasi, »Rečan« iz Les, »Lipa« iz Bazovice, »Jezero« iz Dobrodober, »Pod lipco« iz Barnasa, »Sela« iz Sel, »Pavel Avgust« iz Zgornjega Senika, »France Prešeren« iz Göteborga, »Triglav« iz Sydneya, »Jadran« iz Melbourn in »Danica« iz Šentvida v Podjuni. Sleherni je vnašal predvsem svojo ljudsko pesem in svoj naglas.

Pred mnogimi leti sem med koncerti Slovenskega okteta v Avstraliji gledal poslušalce, naše rojake, kako so se jim ob pesmi »Po jezeru bliz Triglava« orosile oči, kako so jim roke togo visele; a ob naslednjih verzih so se že sprostiti in ob kitici »ker so čule pesem mojo, vsaka svojo žvrgoli«, so se vsem zaiskrile oči. Zdjaj so prileteli na krilih avstralski Slovenci sem in s svojima dvema korenjaškima zboroma sami zapeli pesmi o Triglavu: »Triglavani« iz Sydneya v elegantnih zlatih sukničih, s kravatami, po katerih so skakali kenguriji; oni iz Jadrana v Melbournu pa podobno, kot vsi rodoljubni Primorci — v modrih oblekah, z rdečimi kravatami.

In kot so avstralski Slovenci znali peti tudi po angleško, Prešernovci iz Göteborga po švedsko, tako sta zastopnika slovenske oddaje avstralskega etničnega radia Helena Vanderlakova in Ivo Lebar snemala izjave porabskih, koroskih in primorskih Slovencev, zdomecev iz Švedske. Vsi so čutili, da kljub razdrobljenosti po svetu, nihče ni brez doma. Tržaški skladatelj Ubald Vrabec, avtor »Zdraviljice«, pa se je smejal, češ že to je bilo Tabora vredno, da

sem se tu spet srečal s svojim nekdanjim pevcem v Trstu, zdaj zborovodjem Trampužem iz Avstralije!

Pevska zborov »Triglav« iz Sydneya in »Jadran« iz Melbourn sta imela sicer vrsto koncertov po Sloveniji — Triglavani iz Avstralije so šli zapet celo koroškim Slovincem v Celovec. Podobno sta — prav tako ob organizacijski pomoči Slovenske izseljenjske matice — uspešno priredila več zelo dobro sprejetih koncertov po raznih krajih v Sloveniji tudi harmonikarski klub iz Fontane v ZDA in zahodno pensilvanska harmonikarska skupina pod vodstvom Violete Ruparic iz Pittsburgha. Naši poslušalci so radi poslušali razgibane glasbene nastope rojakov, ki so polni ljubezni in požrtvovalnosti, na svoje stroške pripotovali k nam in doma ganljivo dokazali, da še poznajo našo pesem in viže svojih dedov, tako da smo včasih marsikaj, kar se pri nas ob poplavi tujega kiča že izgublja, spet lahko slišali pri teh rojakih iz daljne tujine. Zadostoval je že pogled na pristne starinske harmonike na gumbce, ki jih pri nas v morju modernih kromatičnih glasbil skoraj ne poznamo več, medtem ko je v Ameriki prav zaradi naših valčkov in polk vzcvetela pravcata nova industrija teh glasbil.

Toda ne gre samo za folklor in rodoljublje. Nekatere skupine so dosegle že zavirljivo umetniško raven. To velja vsekakor za pevske zборе, katerih pevci, čeprav vadijo v težavnih razmerah poleg dela, tudi v radijskih oddajah in na največjih odrih svoje nove domovine včasih častno zastopajo našo umetnost in naše narodne barve.

Zlasti v na novo priznani etnični kulturi priseljencev v Avstraliji vsako leto enkrat odprejo tudi vrata znamenite Opere v Sydneyu in Festivalne palače v Adelaidi za nastop etničnih skupin s svojega področja. Ali ni torej povsem naravna in nujna

zamisel, da bi poslej tudi v osrednjem slovenskem kulturnem centru, v domu Ivana Cankarja, vsako leto, ko so že tu na obisku, vsaj enkrat nastopili pred domačo slovensko publiko ti naši rojaki iz sveta!

Koncert, ki je bil v petek zvečer, tik pred srečanjem na skupnem izseljenjskem pikniku v Škofji Loki, v srednji dvorani Cankarjevega doma, je doživel tudi pri občinstvu prisrčen sprejem.

Tako spontanah aplavzov, celo sredi nastopanja, že dolgo nismo slišali pri nekoliko zadržani ljubljanski publiku. Seveda je pa treba priznati, da je bilo na tem petkovem koncertu tudi v avditoriju veliko izseljencev, ki so sprejemali svoje sorodnike in znanke iz še posebej ponosnega srca. Na koncertu, ki je vzorno tekkel in ki ga je za radijsko snemanje in občinstvo povezovala Milanka Bavcon, so nastopili harmonikarji iz Fontane z rdečimi nageljni na modrih sukničih, pa v narodne noše oblečeni ansambel iz Pittsburgha, ki ga strumno vodi Violeta Ruparic, sama tudi pevka močnega glasu, pa pevska zborov Jadran pod vodstvom Vladimirja Trampuža in »Triglav« pod vodstvom Bora Šedlbauerja in folklorna skupina Slovenskega društva iz Sydneya.

Dejansko je nekaj silnega, kar vzdržuje med Slovenci po svetu, pri vsej naši majhnosti, to trdno vez, zaradi katere se v Ljubljani srečajo umetniške skupine z dveh tako oddaljenih celin, kot sta Amerika in Avstralija. Pesnik Ciril Zlobec je temu posvetil uvodno razmišljanje. Ta trdživost pa je izhajala tudi iz odlomkov, ki sta jih brala Boris Cavazza in Maja Boh — bile so strani iz nedavno izšle antologije slovenske izseljenjske literature v ZDA, začeni od zapiskov misionarja Kapusa iz 17. stoletja do sodobnih misli Jacka Tomšiča, posvečenih Ivanu Cankarju.

Pevski zbor S.D.M. ob svojem prvem nastopu dne 10. julija 1982 pod vodstvom g. Branka Sosiča.

PEVSKI ZBOR TUDI PRI S.D.M.

V soboto dne 10. julija 1982 je zopet zadonela slovenska pesem v dvorani S.D.M. Tokrat je pred par meseci osnovani zbor vodil g. Branko Sosič in nastopil so prvič javno in nam ob priliki zabavnega večera „Pri kolinah“ zapeli tri pesmi. Ob koncu vsake pesmi so jih poslušalci navdušeno pozdravili s ploskanjem in s tem dokazali, da jim je bilo petje res všeč.

Po končanem plesu sem se obrnil na pevovodjo g. Sosiča z nekaj vprašanji: „G. Branko, kako ste zadovoljni s prvim nastopom?“

„Če sodim po ploskanju prisotnih in pa po času ki smo ga imeli na razpolago za vaje, to je samo tri mesece, sem kar zadovoljen.“

„Nekdo vas je imenoval oktet, celo v zadnjem ‚Vestniku‘ je bilo tako omenjeno. Kaj pravite na to?“

„Ne vem kako je prišlo do tega, da so nas tako imenovali, povedati pa moram, da nas je že sedaj enajst in, da smo zbor, ki upamo, da se bo sčasoma številčno še zvečal.“

„Branko, kakšnih glasov pa vam pri zboru najbolj primanjkuje?“

„V prvi vrsti bi rabili še najmanj dva ali tri prve tenorje, saj dosedaj imamo samo enega to pa je odločno premalo, da bi povečali število drugih glasov.“

„Vemo, da ste že pred leti sodelovali pri kulturnem življenju Slovencev v

Melbournu. Kakšno je vaše mnenje o sedanjem kulturnem delu tukaj?“

„Če pomislim, da smo morali pred leti za vsako prireditev najeti dvorano celo za vaje, danes pa imamo samo v Melbournu kar štiri dvorane, se mi zdi, da bi lahko več storili in tako ohranili slovensko kulturo in navade ob enem pa drugim narodnostim pokazali kdo sploh smo.“

„Branko, še zadnje vprašanje. Imate morda kakšno posebno sporočilo za naše bralce?“

„Da imam; rad bi videl, da bi vsi Slovenci složno sodelovali pri kulturnih in drugih aktivnostih in s tem dokazali, da smo narod, ki ima visoko in dolgotrajno kulturno zgodovino. Obenem bi s tem podaljšali tudi življensko dobo Slovenskih skupnosti v Avstraliji.“

„Gospod Branko, hvala vam za vaše lepe besede. Upamo, da boste dobili zadosti pevcev, da se bodo vaše želje za povečanje zbora uresničile.“

Torej, dragi bralci, če je med vami kdo, ki poje prvi tenor ali pa ima splošno veselje do petja, naj se javi v večernih urah po telefonu gospodu Branku Sosiču na številko 842 6653. Vse informacije pa boste dobili tudi pri kateremkoli odborniku S.D.M.

B. L.

Senator Lajovic — še en termin

Liberalna stranka v NSW je izbrala dva kandidata za naslednje volitve v Senat. To sta sedanji federalni minister za vzgojo senator Baume in naš rojak senator Miša Lajovic. S to izbiro jima je skoraj zagotovljeno še eno obdobje

šestih let v Senatu. Običajno je razmerje pri glasovanju v Senat tako, da si obe glavni stranki delita prva štiri senatorska mesta. Glavni tekmeč pri izbiro senatorja Lajovica je bil 34 letni bivši senator g. Chris Publick.

vestnik

JE NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

Lastnik:
Slovensko Društvo Melbourne

Predsednik:
Stan Prosenak

Tajnica:
Anica Markič

Odgovorni urednik:
Marijan Peršič

Upravno-uredniški odbor:
Vasja Čuk, Sandra Krnel,
Dušan Lavrič, Jana Lavrič,
Božo Lončar, Karen Peršič,
Simon Špacapan, Peter Mandelj

Rokopisov ne vračamo

Letno predplačilo \$6.00.
Cena številki 50¢.

Published by:
Slovenian Association Melbourne
P.O. Box 185, Eltham, Vic., 3095

Telephone:
Melbourne: 437 1226

Editor:
Marijan Peršič
Set-up and printed by:

Polyprint Pty. Ltd.

Price — Cena:
50¢.

Annual subscription — Letno:
\$6.00

Za podpisane članke odgovarja
pisec.

Rokopise ne vračamo.

NASTOPAJMO SKUPNO!

Federalna vlada Avstralije vse v večjem obsegu razumeva potrebe novega obdobja v katero je Avstralijo postavila takozvana mnogokulturna družba. Vse večji delež državnega proračuna se zato dodeljuje projektom, ki naj bi ohranili, povečali in ustremili to mnogokulturno družbo k večjemu razumevanju in boljšemu sožitju. Seveda so pri tej radodarnosti vmešani tudi sebični motivi, na eni strani obeh političnih strank v lovu za glasove, na drugi strani pa posameznikov, ki si na bazi delovanja za potrebe etničnih skupin ustvarjajo kariere, čeprav jim do dejavnosti v svojih narodnostnih skupnostih ni bilo prav nič mar, dokler niso zaslišali cvenka dolarjev.

Dejstvo pa je, da se etničnim skupnostim Avstralije vedno bolj na široko odpirajo vrata do javnih gmotnih virov, s katerimi jim bo poslej možno ohranjati posebnosti svoje kulture.

Naša slovenska skupnost je, kot smo že večkrat omenjali, v nezavidnem položaju radi svoje maloštevilnosti ter dejstva, da smo med široko javnostjo ter merodajnimi krogi skoraj nepoznani. Kadar pa smo vrženi pod etiketo „Yugoslav“ v skupen koš z drugimi, pa se moramo na vse načine puliti za vsako najmanjšo drobtinico. Pa tudi pri tem puljenju smo spet majhni po številu in manj nasilni. „Vestnik“, kakor velika večina Slovencev po Avstraliji in po drugod nikoli ni zanikal, da ne pridemo iz skupne države Jugoslavije in, da imamo z ostalimi narodnostmi iz te države še posebno tesne vezi, toda te vezi nam ne smejo ovirati našega razvoja in dosega naših potreb. Skupni nastor z ostalimi je morda v posebnih prilikah zelo priporočljiv, kljub temu, da nam iz preteklih primerov mora biti jasno, da moramo ljubosumno čuvati svoje in se ne smemo nikakor vplesti v pajčevine problemov ki obstajajo med drugimi.

Pojavlja pa se vprašanje ali smo sami dovolj sposobni in pripravljeni, da bomo znali uporabiti možnosti, ki nam jih daje naklonjenost vlade razvoju mnogokulturnosti.

Odgovor na žalost ni preveč razveseljiv. Kljub temu, da imamo, posebno v Viktoriji dobro uspevajoča društva, ki prijateljsko sodelujejo, nimamo skupnega telesa, ki bi usmerjalo in urejevalo prednosti naših potreb. Niti razpolagamo z aparaturo, s katero bi predstavljali naše želje na pravi način na prava mesta.

Skrajni čas je, da se zbudimo. Na odborih naših društev, ki predstavljajo svoje članstvo, leži odgovornost mnogo bolj kot na posameznikih, da napravijo prve korake. Vzpostaviti bi morali stalno medsebojno zvezno telo, ki bi usmerjalo skupne akcije. Organizirati bi morali skupno kulturno udejstvovanje, saj nam je vsem razumljivo, da posamezna društva ne premorejo s toliko kulturnimi močmi kot pa vsi skupaj. Vplesti bi morali v to svoje skupno delo vse naše nesebične izobražence, ki še niso tako daleč odtujeni ali vase zaverovani, da ne bi poklonili svoje strokovne sposobnosti skupnosti.

Časa za odlašanje nimamo. Niti ne smemo poslušati glasove s strani, katerim so potrebe slovenskih ljudi v Avstraliji le toliko pri srcu kolikor so koristne njim samim ali onim, katerim so vdinjani. Čimpreje je treba podvzeti v smeri sodelovanja vsaj prve medsebojne razgovore, ki bi potem postavili temelje za načrtovanje skupnega nastopanja pred oblastmi in tujo publiko. S zaupanjem v poštenost in dobronamernost drug drugega ne bo težko uspeti.

OBČNI ZBOR S.D.M.

V nedeljo 22. avgusta 1982 popoldne bo imelo S.D.M. svoj redni letni občni zbor v društveni dvorani na Elthamu. Ker je že izvedenega, pa tudi še v načrtih kar precej dela na središču v Elthamu, je seveda udeležba velikega števila članstva kar najbolj zaželjena.

Delo in dolžnosti upravnega odbora je veliko in odgovorno, zato je razum-

ljivo, da se od časa do časa utrujene moči morajo zamenjati s svežimi. Upajmo, da se bo tudi letos izbral odbor, ki bo kakor vsi prejšnji deloval z zaupanjem članstva in nesebično v korist ne samo članov nego v mnogih primerih tudi v korist vseh Slovencev Melbourne.

Lovci vseh Slovenskih društev v Avstraliji

so povabljeni, da se udeležijo

Lovske veselice in tekmovanja v streljanju z zračno puško

ki se bo vršilo

V SOBOTO, DNE 11. SEPTEMBRA 1982
pri S.D.M. na Ingrams Rd., Research, Eltham.

Od poldne dalje bodo obiskovalcem na razpolago na različnih pečenih pujskih divjih kozličkih, voliček in druge lovške specialitete.

Za zabavo bo skrbel orkester „DRAVA“. Imeli bomo tudi bogat srečolov. Zabave in zadovoljstva bo dovolj za vsakogar.

Etnična televizija za lenobe

Senator Button, ki bi verjetno postal federalni minister za obveščanje (communication) ako pride na vlado laburistična stranka, si ni pridobil preveč prijateljev, ko je na nedavnem kongresu te stranke v Canberri izjavil, da večina gledalcev etnične televizije pripada lenobnemu srednjemu sloju. Dejal je, da so ljudje ki gledajo kanal 0-28 preleni, da bi obiskovali svoja kontinentalna gledališča ter, da ima ta kanal največ občudovalcev v predmestjih Eltham v Viktoriji in North Shore v Sydneyu.

Ta čudovito nerazumljiv odnos kandidata za važni ministerski stolček ni niti vreden razpravljanja. Popularnost, ki jo

uživajo programi 0-28 tudi med gledalci anglosaškega pokoljenja, dovolj jasno kaže, kako zmedeno predstavo ima ta gospod v pogledu etnične televizije, ki je menda edinstvena na svetu.

Tudi senatorjev odgovor na ostro kritiko nekaterih ostalih delegatov, češ, da se je hotel izogniti očitkom radi prevelikih stroškov za etnične projekte, ne more opravičiti ton njegovega komentarja, ki je bil žaljiv za vse ki cenijo programe kanala 0-28.

Kongres ALP je nato sprejel sklep naj bi se mnogokulturna televizija razširila izven Melbourne in Sydneya še na ostale predele Avstralije.

Za nas Slovence je posebno zanimivo priporočilo Instituta za Mnogokulturne zadeve (Australian Institute for Multicultural Affairs), ki ga je Federalna vlada tudi že sprejela, da bodo bodoča ljudska popisovanja (census) vsebovala tudi vprašanja o etničnem izvoru, rojstnem mestu staršev ter ma-

terinem jeziku.

Tako bomo končno le mogli dobiti uradne podatke o tem koliko oseb slovenskega izvora živi v Avstraliji. Te številke do sedaj ni bilo mogoče ugotoviti, ker so emigracijske oblasti vodile vse prebivalce iz teritorija Jugoslavije kot „Yugoslav“.

LIKOVNA RAZSTAVA

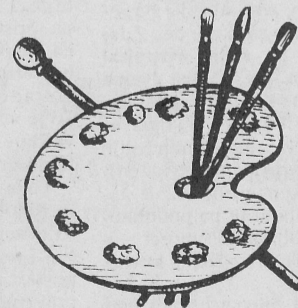
Priprave za šesto vsakoletno razstavo slovenske likovne umetnosti so spet v teku. Od Slovencev se je prijavilo 14 slikarjev, ki bodo predvsem razstavljali nova dela. Kot gostu bo dodeljen poseben kotiček g. Košiču iz Gorice.

Letos bodo povabljeni na sodelovanje slikarji Poljske etnične skupnosti in upanje je, da se bodo udeležili v lepem številu.

Posebna zanimivost bodo razstavljeni antični glasbeni instrumenti, delo našega rojaka v Melbourne g. Pavla Šraj. Gospod Šraj se je usposabljal za to umetnost po šolah v Ljubljani, Dunaju in Londonu. Za svojo umetnost je dobil priznanje tudi s finančno podporo od Avstralija Arts Council, ki mu je omogočila ureditev svoje delavnice in izpopolnilni študij po muzejih Evrope.

Otroci slovenske nedeljske šole pa bodo v svojih učnih prostorih pokazali kaj so delali med letom.

To je že šesta letna likovna razstava Slovencev, ki jo pod okriljem S.D.M. prireja „Vestnik“. Odprta bo v soboto 23. oktobra z majhnim sporedom. Dela pa si boste lahko ogledovali tudi celo nedeljo 24. oktobra. Vstop je brezplačen. Dela pa so seveda tudi naprodaj.

Ako se hočete udeležiti s svojimi deli letošnje. Razstave slovenske likovne umetnosti v Melbourne se javite čimpreje gospodu Božu Lončarju na telefon: 347 8937. Razstava ki bo letos že šesto zaporedno leto, bo odprta v soboto in nedeljo 24—25. oktobra v dvorani S.D.M. na Elthamu. Prijavite pa lahko tudi svoja kiparska ali slična umetniška dela.

NAŠA KULTURNA GREDA

Veliko odličje slovenskemu slikarju

Božidar Jakac, akademski slikar in grafik, je bil že eden najbolj poznanih slovenskih likovnih umetnikov pred drugo svetovno vojno. Saj so skoraj vsi tedanji šolarčki, od leta 1934 pa do okupacije, morali vsak dan gledati njegov portret tedanjega mladega kralja, ki je visel nad učiteljevo mizo in pod razpelom v vsakem šolskem razredu.

Božidar Jakac se je že leta 1943 priključil Osvobodilni fronti in s svojimi portreti, napravljenimi v gozdu med partizani, ovekovečil mnoge dogodke in osebnosti tiste dobe.

Letos pa je dosegel najvišje priznanje s tem, da je ne samo kot prvi Slovenec, ampak tudi kot prvi Jugoslovan postal redni član Evropske akademije znanosti, umetnosti in književnosti. To visoko priznanje poklonijo le umetnikom ki so stari nad 65 let.

Akademija šteje zdaj 118 članov in med njimi je večina še živčih Nobelovih nagrajencev ter število onih, ki so si pridobili mednarodno priznanje na polju znanosti, književnosti in likovne umetnosti.

Božidar Jakac je bil rojen 16. julija 1899 v Novem mestu, kjer je obiskoval gimnazijo, a maturiral je v Idriji. V letih 1919—1923 je študiral slikarstvo in grafiko na Umetnostni akademiji v Pragi. Po dokončanih študijah je razstavljal svoja dela v Pragi in po Nemčiji. Leto 1925 je preživel v Parizu,

odkoder je obiskal tudi Tunis. Leta 1929 je odšel v USA kjer je ostal dve leti. Potem pa se je za stalno nastanil v Ljubljani.

Po letu 1945 je bil soustanovitelj Akademije likovnih umetnosti v Ljubljani, kjer je potem tudi deloval kot profesor. Od leta 1949 je tudi član Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

V Ljubljani je imel svojo prvo razstavo leta 1918 in potem redno skoraj vsako leto. Na svoji razstavi v Ljubljani leta 1949 je pokazal preko 500 svojih del.

Njegova umetnost zajema grafiko, portretiranje, bakrorez, drvorez, litografijo in vse druge grafične tehnike. Posebno uspešen je bil tudi v ilustriranju knjig.

Novica o izvolitvi v Evropsko Akademijo znanosti, književnosti in umetnosti ga je dosegla v Portorožu, kjer je bil na okrevanju.

OČE SLOVENSKEGA NARODA

Stoletnica smrti Janeza Bleiweissa, ki so jo obhajali 29. novembra 1981 ne bi smela iti mimo nas brez omembe, kajti kljub različnim ocenam smernic njegovega dela za prebujenje narodne zavesti zavzema njegovo ime vidno mesto v naši zgodovini.

Janez Bleiweiss je bil eden najvplivnejših naših političnih in javnih delavcev v času ko so se evropski narodi po posledicah francoske revolucije in državotvornih spremembah Napoleonovih zavojevanj pričel zavedati svojih pravic.

Bleiweiss, ki si je pridobil zasluge tudi kot publicist je bil rojen v Kranju, 19. oktobra 1808, a študiral in diplomiral je za živinozdravnika na Dunaju leta 1835. Uslužben je bil najprej na Veterinarskem inštitutu na Dunaju, a v letih 1841 do 1850 je bil profesor živinozdravništva na medicinsko-kirurškem delu Ljubljanskega Liceja. Od leta 1850 do svoje smrti je bil ravnatelj Živinozdravniško-kovaške šole v Ljubljani in istočasno Deželni veterinar.

Poleg mnogih člankov iz veterinarske stroke v Novicah je napisal tudi takrat zelo popularna dela kot „Bukve za kmeta“ ter „Živinozdravništvo“, ki so izšli v več delih in izdanjih.

idealizem in daljnovidnost ki jo je kazal Prešeren v svoji poeziji. Zato mu je bil mnogo bolj pri srcu proavstrijsko lojalni pesnik Koseski, kar je tudi jasno izražal v „Novicah“.

Bleiweiss je od leta 1860 pa do leta 1880 bil poslanec v Kranjskem deželnem zboru in je nekajkrat tudi nadomestoval deželnega poglavarja. Bil je predsednik Ljubljanske čitalnice (1863-1881) in Slovenske Matice (1875-1881).

NOVICE

kmetijskih, rokodelnih in narodskih reči.

Na svetlobo dane od krajske kmetijske družbe.

V red devane od *Dr. Janeza Bleiweissa*.

Tečaj VII.

V sredo 3. prosenca (Januarija) 1849.

Lišt 1.

KAJ JE NOVEGA V S.D.M. KNJIŽNICI

Kot verjetno že veste je sedaj knjižnica delno urejena. Ne moremo se pohvaliti z veliko knjig, pač pa raste iz meseca v mesec. Knjižnica je sedaj odprta vsako nedeljo v mesecu in si knjige lahko vsakdo izposodi.

Naj omenim še ob tej priložnosti, da vam bi bili hvaležni, ter bi z veseljem sprejeli slovenske knjige, ki vam iz različnih vzrokov niso več potrebne. S tem bi obogatili našo knjižnico in drugim dali večjo izbiro čitanja.

Slovenske knjige so veliko bogastvo naši slovenski kulturi, zato jih moramo hraniti za naše naslednje rodove.

Tudi prosimo, da pregledate svoje omare kamor ste pomotoma dali knjigo S.D.M. — a in jo vrnete čim prej. Pri pregledu knjig smo videli, da jih nekaj manjka, zato že v naprej lepa hvala.

Tudi nekaj knjig je še na zalogi za prodajo in so lepo darilo v raznih priložnostih:

- Woman's glory Slovenska kuharica, pisana v angleščini
- Slovenska kuharica poznane F. Kalinsek
- Imel sem ljubi dve povest
- Naredi sama knjiga o šivanju in pletenju
- Kaj mora ženska vediti o sebi Dr. B. Tekavčičeve
- Ljubimec lady Chatterley roman
- Noč in dan življenje v vojnem času
- Stare slovenske lipe kje vse se rastejo še slovenske lipe
- Stefan Dečanski življenje starih srbskih kraljevin
- Druga mati povest

Vse glede knjig ali knjižnice lahko govorite na Elthanu ali po telefonu z g. M. Brgoč, telefon 232 2958.

SLOVENSKA POMLAD

GAJŠKOVA

V dolini se zima siva že odmika, sneg že tu in tam kopni, burja več tako ne piha, dan je daljši od noči.

Ob potoku zvonček že zaniha, podlesek plavi se budi, na sončni jasi tam ob gozdu trobentica se nam smeji.

V gorah pomlad še trdno spi, tu teloh prvi zacveti. Pravi, da mu ne verjeti, pomlad tam lahko zakasni.

Sedaj pa ko so lastovice, škorci in škrljančki iz juga že prišli nazaj,

veselo pojejo, se veselijo in gnezda spletati hitijo.

Trava bujno zeleni marjetk nebroy se v njej rodi. Vse se prebuja, vse brsti, sadni vrt: preproga se ti zdi.

Češnje, slive, breskve in marelice, jabolka in hruške: prekrasno vse duhti,

da privabi roj čebelic in metuljčkov, se med obirat vsem mudi.

Ko gozd zazeleni, se kukavica oglasi. Tam po tujih gnezdih stika, da si jajčka odloži.

Ko druga ptica pride, še njena jajčka izvali, je kukavica lepa ptica, al dobra mati ona ni.

Petelin rano jutro prebudi, kokoškam jajčka nesti on veli: Otroci pridno jih pobirajo, in potem za Veliko noč bode jih kar zvrhan koš.

Sonce zgodaj vstalo je, kmet na polju orje in seje, dela polne ima roke.

Veseli je še pohlevnega dežja, če pravi čas mu Bog ga da.

Narcise tulpe, hijacinte po gredah že cvete,

na oknih pa primule in nagelj v vetru vije se.

In ko Velika noč se praznuje vsa zemlja posvečena je.

Otroci bosih nog, skačejo vse naokrog. Nabirajo dišeče šmarnice, vijolice a po bregovih rdeče jagode.

Po drevju hlače trgajo iz leske piščalke režejo.

To pomlad je, to je raj.

Letos zime več ne bo nazaj.

Dear Editor

When I was first confronted by my father about the "Miss Slovenian Community Quest", I felt pessimistic about entering. I really didn't want to do it, because I felt that I wasn't good enough to become an entrant. Then Mum and Dad told me about advantages: raising money for the Club, meeting lots of different and new people and the experience gained by this event, which I believe is beneficial for all who wished to become part of the Quest.

Now that I agreed to become an entrant, I had to sell as many tickets as I could. The help that I received from family and friends was enormous, especially from my parents and one special lady, Mrs. Eva Stopar, who was a big contributor to the money raising. With the help of so many people I managed to raise One Thousand Dollars which I thought was a good achievement for the six week duration we had to raise the money in.

To prepare for the Quest I had to ask a guy to become my partner for the night. I asked Robert Stolfa, who is a very close family friend. Then I had to get a dress for the occasion, which wasn't difficult because in my spare time I do Fashion Designing. It took me roughly a week to design my dress, because the design itself was very complex. It also took the dressmaker over one month to make. By the time she finished sewing it, she didn't want to even look at my dress again.

When the day finally came, boy did I feel nervous. I felt as though I was going for my driver's licence again. Surprisingly the day went very quickly and before I knew it, I was already on my way to Eltham for the interview. All the girls meet in the lower level of the hall. We were all dressed and ready for the interview. Each girl looked beautiful and quite anxious to get the first part of the Quest over and done with.

I was one of the last to have the interview. When I walked into the interviewing room I felt very nervous and shaky, but then when I started talking with the judges I felt as ease and calm. The judges were very kind and reassuring. We all talked together as though we had known each other for a long time.

When we all finished our interview we received our name sashes and we prepared ourselves for the photographers. When we finally went upstairs and were introduced to everyone, I think that was when we all realized that we were the most important people that evening.

I remembered the most nerve racking moment was when we were all standing out front waiting for the judges to announce the decision. I knew that every entrant was really nervous. I think that all of our knees were shaking.

The moment, that they announced Miss Slovenia, I felt as though my heart was going to burst. I was so proud to become Miss Slovenia and I was proud to be a Slovenian.

I admit that before I started the Quest I wasn't very Slovenian minded, now I am very proud to be a Slovenian. I enjoy the company of Slovenians and I respect the way Slovenians stay together; for if they didn't, we wouldn't have the club that we have today and we wouldn't have any "Miss Slovenian Community Quest".

Firstly I would like to thank my parents and friends who helped me so much. I would also like to thank Robert Stolfa for being so kind as to become my partner. I would also like to thank all the girls who entered the Quest, also Mrs. Zele for being so kind and helpful throughout the Quest from beginning to end.

Yours faithfully,

Sue Jelovčan.

Pridno delajo tudi okoli strelišč na zemljišču S.D.M. Seveda tudi „kritikov“ z rokami na hrbtu nikoli ne zmanjka.

Pri rojakih v Albury- Wodonga

V nedeljo 25. julija sem se udeležil skupinskega obiska, katerega je Slovenski verski center v Kew priredil za svoj mladinski pevski zbor "Glasniki", ki je tudi pel pri slovenski službi božji v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi. Obiskovalci smo imeli tudi prisrčen in bratski sprejem na zemljišču Slovenskega društva "Snežnik" Albury-Wodonga. To lepo urejeno zemljišče se nahaja v neposredni bližini centra mesta Albury.

Ob tej priložnosti sem imel tudi priložnost pogovarjati se s predsednikom društva "Snežnik" gospodom Tonetom Tukšarjem o njihovih načrtih za bodočnost. Povedal mi je, da imajo namen že v bližnji bodočnosti povečati klubske prostore in, da imajo za to že oblastveno odobrene načrte. Sedanji prostori pač ne zadostujejo več potrebam, s povečanjem pa jim bo dana možnost za razne prireditve ter za povečanje števila članov.

Na zemljišču imajo tudi dve stezi za balinanje in na njih se pridno vežbajo za bodoča tekmovanja.

Športni referent društva je g. Branko Jerin. Rekel mi je, da upa, da bo s povečavo prostorov društvo imelo priliko nuditi svojim članom udejstvovanje tudi na drugih poljih kot na primer namizni tenis, šah, bilijard itd.

Društvo se ponaša tudi z zelo pridno žensko sekcijo, kar je bilo očitno videti pri pripravi kosila, s katerim so nam postregle in so bile krepka konkurenca g. Tukšarju, ki je tudi pokazal kako odlično obvlada "barbecue".

Vse kaže, da bo društvo "Snežnik" tudi v naprej uspevalo v svojih načrtih in tako postalo močna opora slovenstvu v teh dveh mestih.

Božo Lončar

LOVCI V KORUZO ZA

PUJSKI

Ko so naši "Slowkoučarji" prispeli po zamudi ene ure, smo se ob pol desetih zjutraj okrenili proti Hay-u. Vreme je bilo zelo lepo, tako, da smo zares uživali to dolgo pot. Ko smo prispeli na naše mesto ob reki smo postavili šatore in pripravili dobro ognjišče, kajti brez ognja bi nam bilo zelo mraz, saj temperatura je v noči padla na 3 stopinje pod ničlo. Seveda pa je nekatere od nas tudi vinček dobro ogrel.

V soboto zjutraj po slastnem zajtrku smo se odpeljali v koruzo. Rad bi to opisal kolikor pač morem. Njiv je toliko, da jim oko ne vidi kraja. Razdeljene so v ploščine po 250 akrov; slišal sem, da jih je vsega skupaj v tem predelu okoli 500.000 akrov.

Ko so se lovci namestili v strelsko vrsto se je naš komandant lova g. Franče Jelovčan zadržal prav po vojaško: "Go!" in čez kakih deset minut korakanja skozi koruzno polje se je že pričelo pokanje. Grmelo je kot, da bi bili kje v vojni. Mislim si, to bo svinj, tako, da bo kar groza, toda na moje razočaranje so lovci šele samo poskušali patrone.

No, po kaki uri nenehnega streljanja pa sta naš starešina in Štefek privlekla eno mastno svinjo, drugi pa še neke manjše, tako, da sobota le ni bila brez uspeha.

Tudi Stanko Prosenak je prinesel okoli pasa privezane kake štiri miniaturne pujske. Na vprašanje in zafrkancije zbrane lovske družčine pa se je hitro znašel in odgovoril, da ti pujski pripadajo neki novi pasmi in, da velike svinje ni nobena "kunšt" zadeti; mali in hitri pa so bolj izmakljiva tarča.

Vesela lovska družčina S.D.M. po uspešnem pohodu na pujske.

Janez Zemljič, Štefan Baligač ter padli „sovražnik“.

Drugi dan v nedeljo pa je bila lovska sreča naklonjena Jožetu. Ustrelil je tako velikega mrjasca, da ni mogel s seboj prinesiti drugega kot dve "šunki" in pa čeljusti razbitih zob za "suvenir".

Moram pa pohvaliti Stanka, ki nam je v nedeljo pripravil tako okusno kosilo, namreč ocvrta jetreca. Kar prste smo si lizali in morali pritrditi, da so miniaturni pujski res dobri.

Če nismo streljali, jedli ali pili smo pa poslušali našega komedianta Marjana, ki nas je zabaval s svojimi anekdotami, ki so bile včasih še bolj mastne kot pujski.

Vsi lovci se lahko samo zahvalimo našemu starešini Janezu za uspešen lov ter tudi uspešno leto 1981-82. Prav za to smo ga pa tudi postavili za našega vodjo še za naslednje leto, čeprav se je branil, da hoče v penzijo. Toda kako bi brez njega, saj bi potem bili isto kot lovec brez puške.

Franc Hartman

Vlada odobrila več pomoči

Ministrski predsednik g. Malcolm Fraser je skupaj z ministrom za Komunikacije g. N.A. Brownom ter ministrom za Vseljevanje in etnične zadeve g. Johnom Hodgesom imel v nedeljo 25. julija v hotelu Southern Cross v Melbourne konferenco z novinarji etničnega tiska. Ob tej priložnosti je naznanil odločbe federalne vlade glede predlogov Instituta za mnogokulturne zadeve.

Reforme, ki jih namerava sprovesti vlada v tem pogledu zadevajo med drugim reformo takih pravnih predpisov, ki neupravičeno delajo razliko med novo in staronaseljenci, izboljšanje sredstev obveščanja ter dobrodelnih ustanov za novonaseljence.

Na razna vprašanja novinarjev so ministri dajali odgovore, katere na kratko navajamo, v kolikor mislimo, da bodo zanimali naše čitatelje.

Prime Minister je obžaloval, da je tisk tako napihnil obdolžitve proti grški narodnostni skupini v pogledu takozvane bolniško in starostno pokojninske afere.

Na vprašanje ali bo ABC prevzela oddajanje mnogokulturne TV in etničnega radia je PM dejal, da je ABC pred leti imela priliko razširiti svoje delo na to področje, pa ni hotela to storiti. Dejal je

tudi, da ima ABC svojo nalogo, ki jo uspešno vrši. Skrbeti mora pač tudi za programe ki nimajo za seboj široke publike, so pa vzgojnega in znanstvenega značaja, ki je tudi potrebna za gotovo število prebivalstva.

Minister Brown je dejal, da zaenkrat še nimajo v načrtu povečati števila ur oddaje kanala 0-28, ker ga hočejo najprej razširiti na druga področja Avstralije.

Na pritožbo, da so angleški prevodi na etnični TV linguistično netočni je minister Brown dejal, da v tem pogledu dose-daj še ni imel pritožb, je pa najbolje, da se z njimi vsakdo obrne naravnost na ravnateljstvo kanala 0-28.

Minister Hodges pa je na prigovor o delitvi pomoči organizacija, ki delujejo v korist novonaseljencev dejal, da naj, ako ima kdo v tem pogledu kakeršenkoli nov predlog piše direktno njemu.

Na pritožbo urednika češkega časopisa, da morajo naseljenci češke narodnosti plačati ogromno takso za vizo, katero jim izstavi češka vlada je PM odgovoril, da pač v tem primeru obstoje težave, katere so posledica dvojnega državljanstva in, da jih federalna vlada poizkuša odpraviti, vendar je v mnogih primerih brez moči.

NA HRIBU OB YARRI

POROČILA ODSEKOV

V nedeljo 4. julija se je vršil sestanek Lovsko-ribiške družine S.D.M. Prisotnih je bilo 32 lovcev. Po pozdravu starešine g. Janeza Zemljiča je podal blagajniško poročilo g. Ivan Barat. Prisotni so ga sprejeli z navdušenim odobravanjem. Glavna točka tega sestanka pa je bila izvolitev novega pododbora Lovsko-ribiške družine. Volilo se je tajno in z veliko večino je bil ponovno izbran za starešino g. Janez Zemljič. Za njegovega pomočnika in organizatorja vseh lovov pa so izvolili g. Franka Jelovčana. Blagajnik bo ostal g. Ivan Barat. Ostali člani pododbora so gg.: M. Adamič, F. Arnuš, F. Fekonja, S. Ličen, F. Pongračič in Š. Baligač.

Na sestanku je bilo tudi sklenjeno, da bodo v najkrajšem času popravili strelišče a o podrobnostih popravila se bodo dogovorili na naslednjem sestanku pododbora. Organizacijo vseh del bo vodil g. Fekonja.

G. Ivan Mohar nam je sporočil, da se je tekma med S.D. Planica in S.D.M. končala nerešeno z 32:32. Tekma med "Jadranom" in S.D.M. se je končala z 37:27 v korist Jadrana.

Tekmovanje se nadaljuje in končni rezultati bodo objavljeni v eni prihodnjih števil "Vestnika".

Alek Kodila in Miro Škrli pri delu na baliniščih.

Balinarji S.D.M. poročajo, da se dela okoli balinišč dokončujejo. G. Jelovčan je s svojimi pomočniki postavil močno leseno ograjo po celi dolžini balinišča. Da so vsa dela grezplačno opravljena nam ni treba posebej povdarjati in mnogi člani S.D.M. so v preteklih mesecih zopet dokazali svojo močno zavest skupnosti.

G. Ivan Sluga je tudi ob tej priliki izdatno pomagal, s tem, da je pripeljal cel tovornjak s prikolico, poln rdečega peska, kateri se bo uporabil za posipanje okoli balinišč. Balinarji upajo, da bodo vsa dela dokončana v predvidenem času.

Pomoč nedeljski šoli S.D.M.

Victorian Advisory Committee on Migrant and Multicultural Education, ki je ustanova deželne vlade v Viktoriji, je nakazal slovenski nedeljski šoli pri S.D.M. €185.000 podpore za učne izdatke.

Ta šola, ki deluje že vrsto let v svojih odlično opremljenih prostorih zgradbe Mladinskega odseka S.D.M. ima odobreno tudi nakazilo s strani Federalne vlade. Na vsakoga učenca bodo plačali \$30 za učne potrebščine. Lansko leto je v tem primeru šola prejela \$570.00.

Research "Get together"

Pod okriljem Research Fire Brigade bo v predmestju Research — to je oni del občine Eltham, kjer se nahaja tudi Slovensko središče S.D.M. — organiziran "Get together". V soboto 12. septembra od 11. ure zjutraj dalje bodo razne organizacije tega predela pokazale kako in na kakšnem polju delujejo. Namen dneva pa je tudi priti skupaj, se spoznati in pridobiti občinstvo za podporo pri nadaljnjem delu.

Tudi S.D.M. je bilo povabljen k sodelovanju in se bo udeležilo z nastopom otroške folklorne skupine ob 1h in 2.30h popoldne. Ženska sekcija S.D.M. pa bo imela svojo stojnico, kjer bodo prodajali domače slovensko pecivo in druga jedila.

Poleg drugih bodo pri pripravi tega dneva sodelovali tudi YMCA, Lyons Club, Preschool Centre, Research Primary School itd. Upajmo, da bo med občinstvom videti tudi mnogo slovenskih obrazov. Pravilno je, da se pokažemo v občestvu, katerega del je tudi naš slovenski center že skoraj deset let.

Okrog nove stavbe nad balinišči bo lepo počiščeno ter olepšano s drevjem in grmičevjem. Pridno delajo, kot vidimo iz fotografije: Branko Žele, Vergilij Gomizelj in Frank Tomažič.

NOVA BALINIŠČA

Kdor že nekaj časa ni bil na "Hribu" v Elthamu si lahko le taško predstavlja koliko je bilo izvršenega v preteklih mesecih.

Nad balinišči je zrasla visoka nova zgradba, ki je dokaj spremenila izgled Hriba. Če se na prvi pogled zdi nekoliko robustna, se pa po natančnem pregledu vidijo njene prednosti. Balinišča, ki so že leta sem mesto najbolj aktivne dejavnosti na hribu, so sedaj pokrita, tako, da se bodo treningi in tekme lahko vršile tudi v slabem vremenu. Mraz in dež ne bosta več motila. Poleg tega, da so pokrili balinišča so pridni delavci mislili tudi na ostale potrebe. Pod isto streho so napravili tudi prostore za preoblačenje, krepčanje in toaleta. V doglednem času nameravajo napraviti ograje med stezami premakljive, tako, da se bo v primeru potrebe prostor pod streho uporabil tudi za druge dejavnosti.

Zunanji izgled okoli balinišč je dobil drugačno obliko, ki jo posebno nazorno olepšuje galerija za gledalce, ki je seveda tudi pod streho. Okoli zgradbe

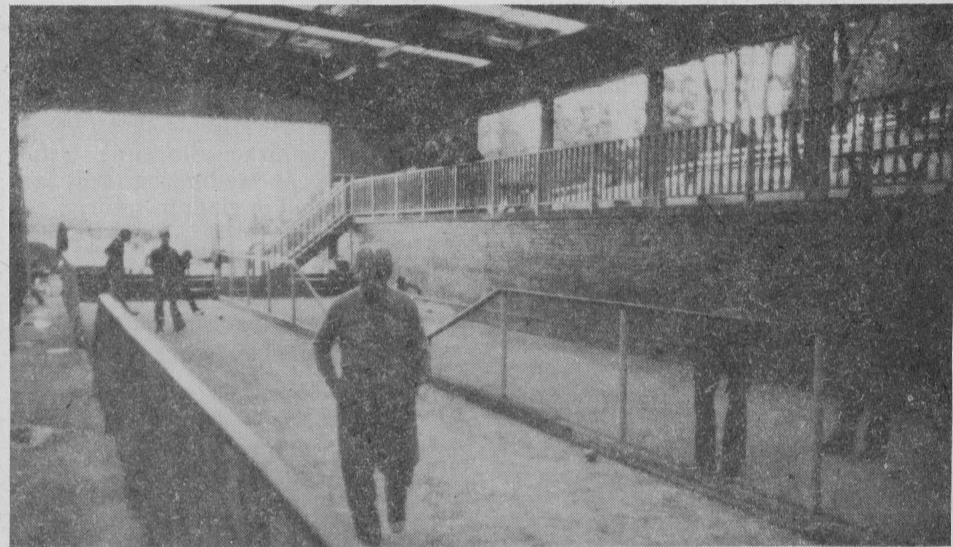
pa sedaj posipajo pesek in posajajo drevesa in sejejo travo ter cvetje.

Tudi člani strelske družine so zboljšali strelišče s tem, da so na eni strani zgradili podporni zid, od parkališča do strelišča so napravili novo stopnišče z ograjo. Tla na samem strelišču pa betonirajo.

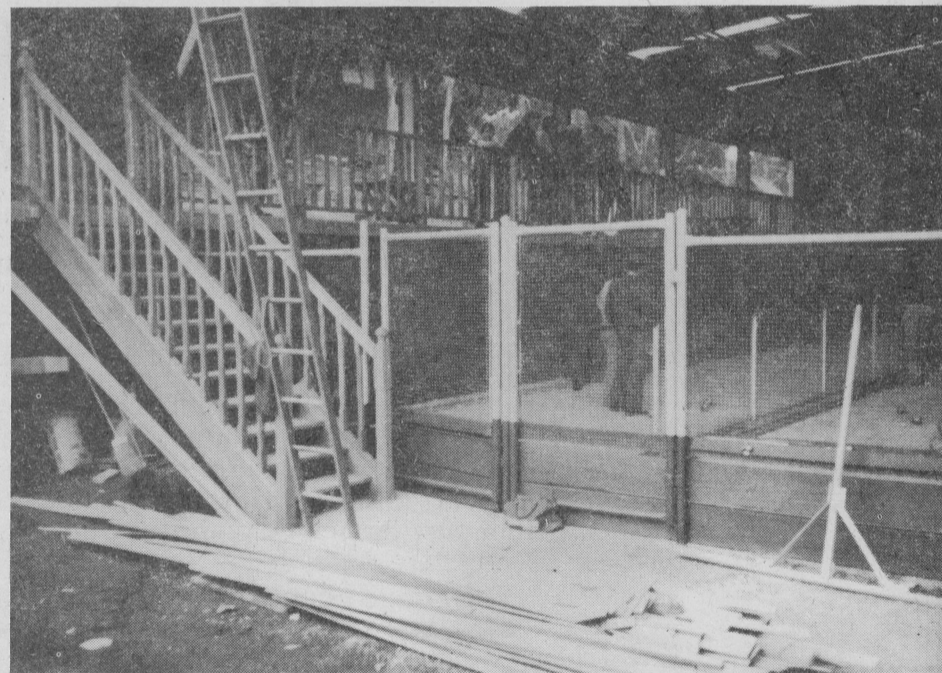
Prav solidno in lepo je zgrajen podporni zid pod otroškimi igriščem in šolo. Grmičevje in cvetje, ki je zasajeno nad njim bo dalo celemu parkališču bolj lepo in dovršeno podobo obenem pa bo služilo kot varnostna pregrada za otroke.

Od glavnega vhoda do zgradbe Doma postavljajo ob cesti električne svetilke, ki bodo v noči napravile cel kraj mnogo bolj prijazen. Naj omenimo tudi da je bilo okoli znamenja lepo počiščeno in okrašeno s posajenimi rožami.

Nadalje so na programu razširitev kuhinje in instalacija dvigala za hrano iz kuhinje v gornjo dvorano. Tudi za vaški trg so že pripravljene načrti tako, da se bo kmalu lahko pričelo z delom.

Tako izgledajo pokrita balinišča znotraj. Lepo leseno ograjo na galeriji za gledalce je napravil in daroval g. Frank Jelovčan. Pepi Hervatin pa si ogleduje stezo, da vidi če se bo dalo dobro balinirati.

Dostop gledalcem do balinišč in do okrepljenih prostorov bo možen po lesenem stopnišču, ki je napravljeno v domačem stilu.

Kaj dela mladina S.D.M.

Mladina S.D.M. je v poslovnem letu 1981-82 zelo aktivno sodelovala pri raznih prireditvah S.D.M. Kot značilne lahko naštejemo "Večer naših mamic" in izbiro Lepotice Slovenske skupnosti v Melbourne. Poleg tega, da so očistili in uredili svoje prostore v Mladinski koči so sodelovali tudi pri čiščenju celotnega hriba. Po Country night — Cabaret večeru pa pripravljajo v septembru izlet na sneg, po vsej verjetnosti na Mt. Buller. V vsem času se tudi pridno udeležujejo nedeljske slovenske šole. Vse to nam dokazuje, da so nepravilne trditve nekaterih, da naša mladina ne sodelovata s starej-

šimi. Nasprotno, zelo so voljni, potrebno jim je le pravilno vodstvo. Upajmo, da bodo tudi v prihodnjem letu tako dobro ali pa še boljše sodelovali ter si istočasno tudi nabirali izkušnje pri starejših članih tako, da bodo v bodočnosti prevzeli vodstvo S.D.M. v svoje roke.

Iskreno upamo, da se bodo te naše želje uresničile in, da bo naša mladina z uspehom nadaljevala delo nas in delo onih, ki so bili delavni pri našem društvu že pred nami.

Berta Žele

Kaj, kje, kdo?

.....

V soboto dne 31. avgusta 1982 je v Austin hospitalu preminula za kratko a težko boleznijo članica upokojenske skupine S.D.M. ga Matilda Kukovec.

Pred meseci je diplomirala na Caulfield Technical College za naslov Bachelor of Business Studies gđ. Sonja Adamič, hčerka častnega in ustanovnega člana S.D.M. g. Martina Adamiča iz Malverna.

Tatovi so obiskali dom naših članov Saše in Ane Erič v Rosanni. Vlomili so v hišo po dnevi in odnesli mnogo vrednosti, tudi takih, ki so bili velikega sentimentalnega značaja in nenadomestljive.

Iz potovanja po USA, Kanadi in Evropi sta se vrnila slovenski radio par pri 3EA Helena in Ivo. Po lastnem pripovedovanju sta imela izredno zanimiv čas. Poleg prirodnih in drugih zanimivosti sta se spoznala in tudi posnela na magnetofon razgovore z uglednimi rojaki na ameriškem kontinentu ter imela priložnost preceniti društveno življenje tamkajšnjih rojakov. Zadnji del potovanja sta posvetila svojcem v stari domovini ter istočasno s prve roke opazovala uspešno turneje pevskega zbor "Jadrana".

Med šestimi osebami ki so jih ugrabili gverilci v bivši Rodeziji, sedaj Zimbabve v Afriki se nahaja tudi eden slovenskega rodu. In sicer je to Anthony Bajzelj, ki je bil tam na dopustu. Ko to pišemo usoda tega fanta in ostalih ugrabljenecv še ni znana, čeprav obstaja bojazen, da bodo ubiti. Oče Antona je Slovenec Jernej Bajzelj, mati pa je iz Nizozemske družina bajzelj živi v Tasmaniji.

Vladimir Trampuž, ki ga stari slovenski naseljenci v Melbournu poznajo še iz časov, ko je tako vztrajno in dolgo vodil pevski zbor „Triglav“ v prvih letih našega naseljevanja v Melbournu, je na pobudo Slovenske IZseljenske Matice prejel Gallusivo odličje, Zveze kulturnih organizacij Slovenije. Ostali vztrajni pevci iz Melbournu in Sydneya, ki so prejeli ta zlata in srebrna odličja so bili Jože Suštar, Avgust Grgič, Anton Vovk, Marjan Vihterlič ter Bora Šedlbauer, pevovodja „Triglava“ iz Sydneya.

Anita Žele in Andrew Fistrič po poroki v slovenski cerkvi v Kew.

Vseljenci dvigajo gospodarstvo

Letos ima Avstralija v programu sprejeti 120.000 vseljencev. Okrog 50.000 teh bodo delovna sila, ostali pa družinski člani.

Kljub temu, da so gotova mnenja v javnosti, ki pravijo, da ima Avstralija preveč stroškov z imigranti, statistike dokazujejo, da imajo naseljenci ogromen vpliv na potrošništvo. Že v prvem letu po prihodu potrošijo 89.7% svojega dohodka, medtem ko ostalo prebivalstvo potroši samo 76.1%.

Predvsem si nabavljajo potrebščine za gospodinjstvo ter avtomobile in hiše. Računajo, da je bilo v preteklem letu potrebno zgraditi 35.000 novih hiš prav radi naseljencev. Mnogi prinesejo seboj tudi kapital in sicer je na ta način prišlo v Avstralijo v letu 1980-81 okoli tri četrt milijona dolarjev.

Etnična TV bo razširjena

Na konferenci za novinarje etničnega tiska je federalni Minister za komunikacije napovedal, da bodo v naslednjih treh letih razširili oddaje etnične T.V. še na ostala večja mesta Avstralije.

Računajo, da bo za ta projekt porabljenih kakih 13 milijonov dolarjev. Sredi leta 1983 bo možno kanal 0-28 videti tudi v Canberri, Coomi in Goulburnu; v letih 1983-84 bo razširjen na Newcastle, Wollongong, Adelaide in Brisbane; v letih 1984-85 pa še na Hobart, Perth in Darwin.

Vsi programi tega kanala bodo izhajali iz Sydneya na valovih UHF.

Minister je dejal, da oddaje mnogokulturne TV niso samo v pomoč novonaseljencem, nego omogočajo tudi rojenim Avstralcem spoznavati in ceniti kulture drugih narodnostnih skupin.

150 let Viktorije

Viktorija bo v letih 1984-85 slavila 150 let svojega državnega obstoja. Odbor za proslavo tega jubileja dobiva že najrazličnejše predloge, kako svečano zabeležiti to priliko. Med drugim je bilo predlagano naj bi v West Gate parku postavili model Melbournu v razmerju 1:25. Ta bi bil tako velik, da bi se lahko ljudje sprehajali v njem. Med projekti, ki so že odobreni so olepšanje obrežja Yarre, da pripravijo sodelovanje pri tej proslavi.

Tik pred tiskanjem lista smo zvedeli, da je v 85 letu starosti po težki bolezni preminula v četrtek 5. avgusta 1982 popoldne GA IDA LAUKO.

Pokojnica je bila doma iz okolice Maribora. Članica S.D.M. je bila vse od prvih začetkov S.D.M.

Sinu Marijanu in ostalemu sorodstvu iskreno sožalje.

SLOVENIA WINES

Slovenia, the wine to drink with friends

Get together with a friend and really save on Slovenia wines. It pays to buy by the crate, carton or pallet. Get a few more friends together and have a party. Choose from a range of fine red, white or sparkling wines. Or try them all. Throw your own wine tasting at home with our special selection of two dozen wines.

Varieties include Cvček, with its typical rose colour or our special vintage Cabernet Sauvignon, a superior quality dry red wine produced from a blend of 85% Cabernet Sauvignon and 15% Shiraz Grapes. We also introduce Altar wine, a limited release riesling made from pure fermented grape juice and free from adulterations. Slovenia has the wine for every occasion.

For orders phone: Melbourne (03) 435 8772

Slovenia Special Binnings

WHITE WINES

Moselle
Riesling
Rhine Riesling (Vintage 1980, 4480 bottle only)

RED WINES

Rose (Limited Release)
Cvček (Slightly Spritzig, Refreshing Rose Style Wine)
Lambrusco (Light Spritzig Wine)
Claret
Hermitage (Vintage 1978, 3200 bottle only)
Cabernet Sauvignon (Vintage 1977)

SPARKLING WINES

Haloski Biser (Pearl of Haloze: Naturally Fermented)
Slovenia Spumante (Naturally Fermented)
Slovenia Champagne Special Reserve (Bot. Ferment)

HOME TASTING SPECIAL PACKS

Home Tasting Special Pack (Make your own Wine Tasting at home with our varied selection of 1 dozen Slovenia Wines)

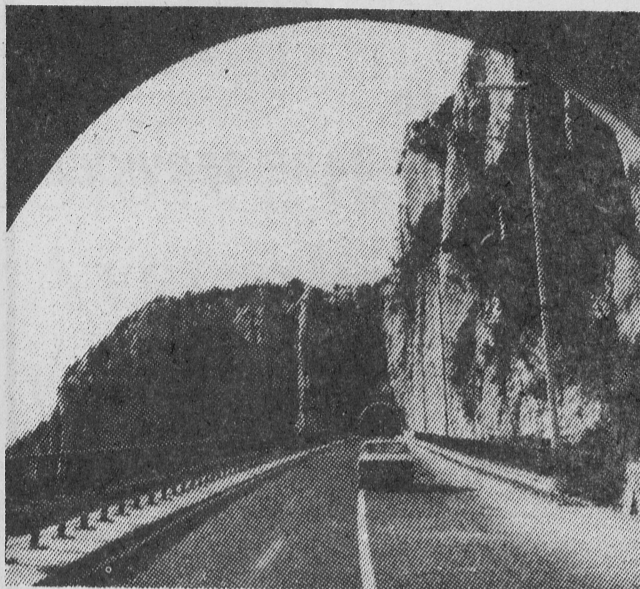
Posebej se priporoča Manager za Melbourne: IVANKA TOMAŽIČ

Poglejmo v zrcalo - malo za res, malo za šalo

(Iz slovenskih publikacij)

PREDOR POD UČKO

Čeprav je Učka na alpske višine razmeroma nizka in bi, če bi jo postavili med naše najvišje vrhove, predstavljala le prvo stopničko do njih, pa je ta vrh, na robu hribovite Čičarije, stoletja pradelstavljal celokupni razvoj krajev pod zahodnim pobočjem »gore« oziroma dela severne. Bele Istre. Po projektni dokumentaciji Inštituta za gradbeništvo SR Hrvatske, so delavci zagrebske Hidroelektre in Konstruktorja iz Splita pričeli 3. septembra 1976 vrtati Učko. Po enaindvajsetih mesecih in 11 dneh, v katerih so iz Učke izkopal približno 350.000 kubičnih metrov materiala (od tega je bilo več kot tri četrtine trdih, apnenčastih sten, ostalo je bil lapor), so se delavci obeh podjetij in številnih kooperantov nekje na sredi hriba sre-

čali - Učka je bila preluknjana. Od tega zgodovinskega dogodka (14. 5. 1978) pa do njegove izročitve svojemu namenu, so graditelji predor obložili s 30 centimetrsko betonsko plastjo in specialno plastično folijo, v njem uredili 7 metrov široko cestišče pa pet izogibalšč, tri obračališče, šest transformatorskih postaj za napajanje električnih naprav, ki so v predoru. Poleg vsega tega in kontrolne stavbe pred predorom (na istrski strani), iz katere promet elektronsko usmerjajo, so morali zgraditi še dva manjša predora, tri viadukte, nadvoz čez železniško progo Lupoglav - Raša. Zgradili pa so tudi dovozne ceste v dolžini približno 19 km, kar je za 5062 metrski predor zelo pomembno.

NOVI TEDNIK

Novomeška upokojenka Antonija Ivanež dela slike iz tega, kar zraste v naravi

ANTONIJA IVANEŽ MED SVOJIMI SLIKAMI

Ob slikah upokojenke Antonije Ivanež, ki živi v Novem mestu, bi se z zanimanjem ustavljal ne samo ljubiteljski likovni ustvarjalnosti, temveč tudi botanik. In oba bi videla v njih svoje. Likovniku bi se razkril naivno oblikovan svet spominov na vojno, čustvene vznesenosti nad domovino, dokaj izviren svet ornamentike, medtem ko bi botanik presenečen odkrival v slikah semena rastlin, liste, koreninice, stebelca, zmlate plodove ipd. Antonija Ivanež je namreč iz lastnega domisleka pričela izdelovati nekakšne „botanične slike“.

„S tem se ukvarjam že leto in pol,“ je povedala Ivaneževa. „Na sprejelih nabiram cvetje, listje, semena, stebelca, mačice, puh od ločka, koruzna zrna, skratka vse, kar narava rodi. Nabrano zbiram in sušim, potem pa, ko imam čas, počasi iz tega gradiva lepim sliko.“ Na osnovno iz blaga ali kartona Ivaneževa marljivo lepi posušene rastlinske dele v zamišljene like. Vsaka slika ji govori in v vsako poskuša vliati delček življenja.

DOLENSKI LIST

TEKMICI

Srečata se nekdanji študentki akademije, za gledališko umetnost.

- Slišala sem, da ti je kljub vsemu uspelo dobiti mesto v gledališču.
- Da, končno.
- Kje pa nastopaš?
- Pri blagajni. Vstopnice prodajam.

SODOBNA UGANKA

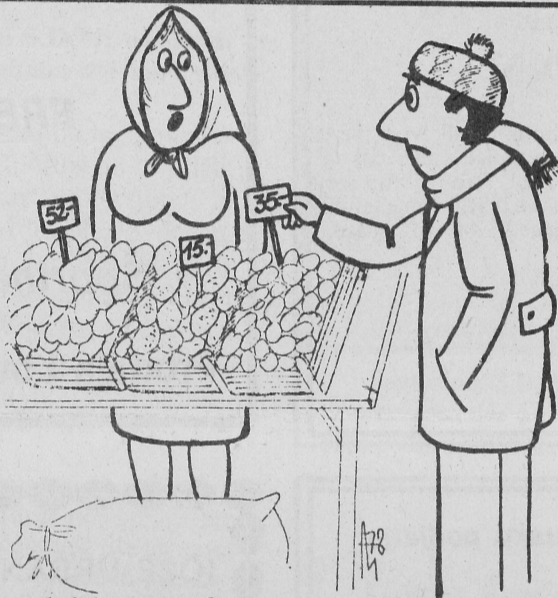
Kako bi dosegli, da bi se družina spet kdaj videla?

(Na televizor montirajte ogledalo)

STARODAVNA LEPOTICA SVETA EMA

Vsak, ki se pelje po Obsotelju, se sreča z njeno markantno in svojo okolico obvladujočo lokacijo. Dvignjena nad cesto in Vonarjem se kaže v vsej svoji lepoti. Na zunaj je Sv. Ema sicer bolj asketske oblike, toda stara cerkev na Vinarski gori ima bujno zgodovino. Zgrajena je bila že leta 1463 do 1466. Sedanja cerkev je iz leta 1717 in predstavlja pomemben baročni spomenik. Obnovljena je bila 1835. leta in tedaj je dobila tudi oratorij. Posebno znamenit je oltar iz 18. stoletja. Prižnico in tabernakelj je izdelal mariborski kipar Jožef Straub. Levi oltar je delo mozirskega podobarja Andreja Cesarja, ki ga je naredil leta 1869.

- Zakaj držite ceno?
- Da se ne bo zvečala v času, ko kupujem!

Izdelali 5820 ton različnih izdelkov

Kljub temu, da še niso znani točni podatki, kako so lani gospodarili v Keramični industriji Liboje, pa vseeno pravijo, da je bilo leto kar uspešno. Lani so izdelali skupaj 5820 ton različnih izdelkov v skupni vrednosti nekaj več kot 338 milijonov dinarjev. Na tuje tržišče so lani prodali 533 ton različnih izdelkov v skupni vrednosti 53.760.890 dinarjev. Obseg izvoza so povečali v prometu z letom poprej za 42 odstotkov. Takšno povečanje gre predvsem na račun močnej-

V letošnji delovni načrt so zapisali, da bodo fizični obseg proizvodnje povečali za 9,11 odstotka, vrednost pa za 19,36 odstotka. Z zmogljivostjo, ki jo imajo, menijo, da je to največ, kar bi lahko dosegli

NOVI TEDNIK

šega izvoza na klirinško področje, kjer so prodali tri četrtine izvoženega blaga. V tem času pa posvečajo največjo skrb izvozu na konvertibilno področje.

POTNI STROŠKI

Pri obračunu potnih stroškov za službeno potovanje je Jaka med ostalim zapisal tudi naslednjo postavko: **Taksi od Postojne v Vipavo din 350,00.**

- Zakaj pa niste šli v Vipavo z vlakom? vpraša šef brez premisleka.

- Ja, tovariš šef, če bi hotel zgraditi železnico do Vipave, bi bilo pa predrago!

PAVLIHA

DRUGA NUKLEARKA PRI ZAGREBU

SR Hrvatska in Slovenija bosta skupaj, po izgradnji nuklearne elektrarne v Krškem, ki bo, kot predvidevajo začela s proizvodnjo v oktobru, gradili drug tak objekt v mestu Prevlaka blizu Zagreba. Še v tem srednjeročnem obdobju bosta republikli za pripravo gradnje in za začetek del namenili 2,2 milijarde din. Začetek gradnje v Prevlaki je predviden za leto 1985, medtem pa bodo pripravljali zelo obsežne in temeljite priprave za gradnjo, ki jo bodo vodili strokovnjaki obeh republik. Skupna delovna skupina je bila formirana že preteklo leto in je že pripravila program raziskav in pripravljalnih del z zelo natančno dinamiko vlaganja in tudi načrt samoupravnega sporazuma o pripravi izgradnje ter druge pomembne dokumente.

Tako bi do leta 1985 opravili obširna raziskovalna dela na predvideni lokaciji, pripravili bodo investicijski program in opravili izbor dobaviteljev opreme.

Z redno proizvodnjo naj bi nuklearna elektrarna pričela leta 1992, in sicer z močjo 1000 megavatov.

Na skupnem sestanku skupščine republiške samoupravne interesne skupnosti potrošnikov električne energije in skupnosti elektrogospodarskih organizacij SR Hrvatske se je odrazila zahteva, da bi se čimprej formirala delovna organizacija Nuklearna elektrarna Prevlaka v izgradnji. To bi morala biti skupna delovna organizacija, ki bi jo osnovalo elektrogospodarstvo Slovenije in Hrvatske.

Kakšen tip nuklearne elektrarne bodo gradili, pa je odvisno od serije nuklearnih elektrarn, ki se bodo skupno gradile na območju Jugoslavije do leta 2000. Nuklearka pri Zagrebu naj bi bila del te serije.

Marijina cerkva v Spittalu ob Dravi v Avstriji, kjer se zbirajo slovenski verniki

Avstrijsko mesto Spittal ob Dravi šteje danes okrog 18 tisoč prebivalcev; 12 tisoč je katoličanov, od katerih prihaja k nedeljski božji službi le 16 odstotkov, je povedal mestni župnik Tschurtschenthaler. V tej množici je morda le še 300 Slovencev.

Bile so težke razmere, ki se jih nerau spominjam. Toda začeti je bilo treba. Tu smo ustanovili različne slovenske šole, tudi gimnazijo in osnovno šolo; med nami je bilo namreč nad 800 otrok. Stanovali smo v barakah, v eni, v eni, je bilo nagnetenih kar 24 družin. Od tukaj se se naši rojaki potem razkropili po vsem svetu, največ pa jih je šlo v Argentino.

„Po vojni se nas je v spittalsko taborišče zateklo vsaj 6000 Slovencev.

- 4. september 1982: Dan Očetov (samo za člane)
- 11. september 1982: Lovska Veselica
- 9. oktober 1982: Country and Western Ples
- 13. november 1982: Vestnikov Večer
- 11. december 1982: Miklavževanje
- 27. december 1982: Piknik — Štefanovanje
- 31. december 1982: Silvestrovanje
- 27. december 1982: Piknik — Štefanovanje
- 31. december 1982: Silvestrovanje

Vse te zabave se skozi leto lahko nekoliko spremenijo, če to Odbor smatra za potrebno. Za rezervacije kličite gospoda Maksa Hartmana na številko 850 4090, ali pa Anico Markič na številko 870 9527.

Surfers Paradise

Počitniško stanovanje — Holiday accomodation

ADMIRAL MOTOR INN

2965 Gold Coast Highway

5 minut hoje od Cavill Ave., zasebna stanovanja z vsemi udobstvi, barvna T.V., plavalni bazen. Brezplačen prevoz od TAA in ANSETT avtobusnih postaj. Organizirani izleti. Nizka tarifa izven sezone od \$18 dalje.

5 minutes walk from Cavill Ave.; very clean, fully self contained units; colour T.V.; swimming pool; free pick up service from TAA and ANSETT bus terminals. Tours arranged; low off season tariff from \$18.

Telefonirajte ali pišite — Phone or write

F. BERIČ & SON

P.O. Box 691,
Surfers Paradise, Queensland
Telefon: 075 39 8759

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056
Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:

od ponedeljka do petka 9 am. — 8 pm.
v soboto 9 am. — 1 pm.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

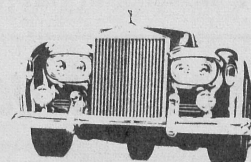
NO APPOINTMENTS NECESSARY

TONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363

• Splošna avtomehanika FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES

- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

FREE QUOTES

• Športna puškarna

Prodaja Lovskega orožja in municije

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 850 7226

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo — mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. — vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

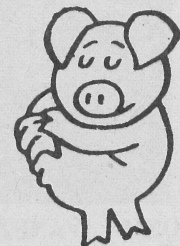
SPECIALISTS FOR:

Kitchens — Vanity Units — Wardrobes — Book Shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

3 Pamela Grove, Lower Templestowe, Vic.

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRÁNJSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068
Tel. 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku